

der handles om saa store Summer, efter al Rimelighed vilde have været den samme, hvis Regjeringen i April havde antaget det gjorte Tilbud; jo visseelig, thi skulde Conjuncturerne efter den ærede Rigsdagsmands Dpfattelse være saaledes, at Foretagendet nu slet ikke kan komme istand, saa vilde det virkelig ikke kunne komme mere til at gaae, fordi et Navn var strevet under, idet man vist med Grund og af Regjeringen uimodsagt vilde have holdt Sagen hen, for at oppebie et gunstigere Moment til at kunne udrette Noget.

Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) gjorde en Bemærkning, som forekom mig noget betænkelig. Han yttrede sig nemlig, saavidt jeg forstod ham, som om vi, ved at give Loven i Regjeringens Haand, havde opgivet al videre Indflydelse i denne Sag; og han vilde af den Grund her i Dag ikke kunne stemme for denne. En saadan Stilling af Thinget ligeoverfor Regjeringen kan jeg aldeles ikke indrømme; thi, naar Rigsdagen vedtager dette Lovforslag som Lov, da har Regjeringen faaet den forlangte Bemyndigelse og den Forpligtelse at følge og benytte Loven; men Controllen hermed har Rigsdagen ikke opgivet, og vi have i ethvert Tilfælde Interpellationsveien, hvis det skulde behøves; men jeg er overbevist om, at det ikke vil behøves. Jeg seer ikke Andet, end at vi paa det Stærkste maae stræbe efter, at denne Lov ikke blot antages her i Dag ved 3die Behandling — og jeg haaber, at det vil vise sig, at det skeer — men at den ogsaa i denne Session, i Løbet af disse Dage bliver ført til ende paa det Sted, hvor den skal behandles, naar vi ere færdige; thi, skeer ikke det, saa opnaaes for Tiden Intet, saa falder Ansvaret, som Standsningen giver, paa Rigsdagen. Naar Sagen derimod bliver gennemført i begge Thing, hviler Ansvaret for det, som videre skal skee, paa Regjeringen. Med Loven for sig kan den, naar Conjuncturerne blive gunstige, faae Sagen ordnet, maaskee endog inden vi komme sammen igjen, og, skeer det ikke, saa have vi, hvis dertil er Anledning, at varetage, hvad der paaligger os i dette vigtige Anliggende, og jeg er overbevist om, at det høitærede Ministerium til den Tid vil rede

lige saa godt for sig, som jeg synes det i det Hele taget har redet for sig med Hensyn til de Vebredelser angaaende Fortiden, som i denne Sag ellers ere fremførte mod det. Antage vi derimod ikke Loven, vil, som allerede bemærket, Skylden og det med Rette falde paa os.

Sage: Naar jeg blot minder det ærede Medlem, der nu satte sig, om, hvem den Mand er, der er i Besiddelse af Fuldmagten, og det Tillidsforhold, der bestaaer mellem ham og hans Venner, troer jeg ikke, at jeg videre behøver at tale om, at man roligere kan lade ham beholde Fuldmagten, uden at kalde den tilbage, idet han aldrig vil falde paa at benytte den, medmindre han troer, at det er dem med, der have givet ham den.

Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) og jeg ere efter min Formening ikke videre uenige om Sagen, naar vi erindre, at den Contract, som skulde have været affluttet, vilde alene have grundet sig paa det Tilbud, som var gjort om at lægge en Jernbane fra Slesvig til Frederikshavn, men at de speciellere Planer om, hvorledes Banen skulde lægges, skulde inden en given Tid blive indsendte til Regjeringens Approbation. Det er jo derom, at det dreier sig. Naar vi have hørt de her stedfundne Forhandlinger, om hvad Retning Banen skulde have, saa troer jeg virkelig, at man temmelig rimelig kan komme til at slutte, at det var det Bedste, at Hovedlinien var bestemt i Loven, men at selve Afflutningen bedst maa overlades til den udøvende Magt, som skal accordere med Entrepreneurerne om Vilkaarerne. Jeg har endnu ikke faaet nogen Dplysning om det eneste Punkt, jeg allerede har nævnt, der synes at være en nødvendig Betingelse, for at man kan ansee denne Sag for moden, nemlig Ingenieurcorpsets yderligere Betænkning. Der er ogsaa et andet Document, som ligeledes mangler i Bilagene, det Lovudkast nemlig, som stadigen paaberaades ved Skrivelser imellem de forskjellige Ministerier. Jeg har med den høitærede Formands Tilladelse anmodet Bureauet om at requirere det; men det har ikke kunnet faae det. Jeg finder det forøvrigt ikke nødvendigt at opholde det ærede Thing længere.